

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 19. marca 2013*

„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z osnutkom mednarodnega trgovinskega sporazuma za boj proti ponarejanju (ACTA) — Dokumenti v zvezi s pogajanjem — Zavrnitev dostopa — Izjema, ki se nanaša na varstvo javnega interesa na področju mednarodnih odnosov — Očitna napaka pri presoji — Sorazmernost — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-301/10,

Sophie in 't Veld, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopata O. W. Brouwer in J. Blockx, odvetnika,
tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki sta jo najprej zastopala C. Hermes in C. ten Dam, nato C. Hermes in F. Clotuche-Duvieusart, zastopniki,

tožena stranka,

prvotno zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti odločbe Komisije SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 z dne 4. maja 2010, ker je bil z njo zavrjen dostop do nekaterih dokumentov v zvezi z osnutkom mednarodnega trgovinskega sporazuma za boj proti ponarejanju (ACTA),

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in J. Schwarcz, sodnika,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. oktobra 2012

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Sophie in 't Veld, je 17. novembra 2008 na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) vložila prvo prošnjo za dostop do vseh dokumentov v zvezi s trgovinskim sporazumom za boj proti ponarejanju (v nadaljevanju: ACTA). Tožeča stranka je prejela odgovor na to prošnjo.
- 2 Po prvem postopku za pridobitev dostopa, ki ni predmet obravnavane zadeve, je tožeča stranka z elektronskim sporočilom z dne 1. decembra 2009 na podlagi Uredbe št. 1049/2001 zaprosila za dostop do „vseh novih dokumentov v zvezi z ACTO po [prvi] prošnji, zlasti do dokumentov iz pogajanj, ki so potekala v Seulu (Južna Koreja) novembra [2009]“.
- 3 Generalni direktor generalnega direktorata (GD) za trgovino pri Komisiji je v odgovoru z dne 21. januarja 2010 tožeči stranki posredoval seznam dokumentov – razdeljen na trinajst rubrik z označbami od (a) do (m) – v zvezi z ACTO, ki jih je imela Komisija. Odobril je dostop do dokumentov, na seznamu zbranih v rubrikah od (a) do (d), in zavrnil dostop do dokumentov, zbranih v ostalih devetih rubrikah (od (e) do (m)), ker naj bi se za zadnjenavedene dokumente uporabile izjeme iz Uredbe št. 1049/2001.
- 4 Natančneje, rubrike (f), (k) in (l) na seznamu, ki je bil vsebovan v odgovoru z dne 21. januarja 2010, so bile naslovljene:
  - „(f) Komentarji Unije v zvezi s poglavjem o izvrševanju kazenskopравnih ukrepov – zadnja različica z dne 30. oktobra 2009. Obstaja tudi več pripravljanih in delovnih dokumentov Sveta Evropske unije o tem vprašanju, ker pogajanja v zvezi s poglavjem o izvrševanju kazenskopравnih ukrepov potekajo v skladu s sistemom rotacije.
  - (k) Obvestila odboru 133, ki vsebujejo zgoraj navedene dokumente v zvezi s pogajanjem in dokumente Komisije s presojo predlogov drugih strank, ki vsebujejo dva zapisnika o osnutku poglavja o izvrševanju kazenskopравnih ukrepov zoper kazniva dejanja v digitalnem okolju.
  - (l) Dnevno elektronsko dopisovanje z drugimi pogodbenicami ACTE“
- 5 Tožeča stranka je 10. februarja 2010 na generalnega direktora GD „Trgovina“ naslovila potrdilno prošnjo.
- 6 Vodja pristojnega oddelka znotraj generalnega sekretariata Komisije je z dopisom z dne 3. marca 2010 tožečo stranko obvestil, da je bil v skladu s členom 8(2) Uredbe št. 1049/2001 rok za odgovor na njeno potrdilno prošnjo podaljšan za petnajst dni, in sicer do 24. marca 2010.
- 7 Vodja pristojnega oddelka je z dopisom z dne 24. marca 2010 in nato z elektronskima sporočiloma z dne 23. in 30. aprila 2010 tožečo stranko obvestil, da še ni bilo mogoče sprejeti odločitve o njeni potrdilni prošnji za dostop, vendar da si z vsemi sredstvi prizadeva za hitro sprejetje te odločitve.
- 8 Stranke v pogajanjih o ACTI so aprila 2010 objavile dokument z naslovom „Consolidated Text Prepared for Public Release – Anti-Counterfeiting Trade Agreement – PUBLIC Predecisional/Deliberative Draft: April 2010“ (Prečiščeno besedilo, pripravljeno za objavo – Trgovinski sporazum za boj proti ponarejanju – JAVNI začasni/posvetovalni osnutek – april 2010) (v nadaljevanju: prečiščeno besedilo osnutka ACTE).

- 9 Generalni sekretar Komisije je 4. maja 2010 sprejel in tožeči stranki vročil odločbo SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 (v nadaljevanju: odločba z dne 4. maja 2010). Na seznamu, ki je bil priložen k tej odločbi, je Komisija navedla 49 dokumentov, označenih s števkami od 1 do 49.
- 10 Generalni sekretar je odobril popoln dostop do enega od teh dokumentov (dokument št. 49 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010) in delni dostop do štirih dokumentov (dokumenti od št. 45 do št. 48 s tega seznama), ker naj se za dokument št. 49 in za zadevne dele dokumentov od št. 45 do št. 48 ne bi uporabila nobena od izjem od pravice do dostopa, ki so določene v Uredbi št. 1049/2001.
- 11 Nasprotno pa je generalni sekretar v zvezi z dokumenti od št. 1 do št. 44 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, in z ostalimi deli dokumentov od št. 45 do št. 48 s tega seznama na podlagi izjeme od pravice do dostopa iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 potrdil zavrnitev dostopa, ki ga je sporočil generalni direktor GD „Trgovina“.

Postopek in predlogi strank

- 12 Tožeča stranka je 14. julija 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 13 Kraljevina Danska je 25. oktobra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom tožeče stranke.
- 14 Po dovoljenju za intervencijo je Kraljevina Danska z dopisom z dne 10. februarja 2011 predlagala umik svoje intervencije.
- 15 Predsednik drugega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 17. marca 2011 ugodil temu predlogu za umik in, ker glavni stranki glede tega nista predložili stališč, odredil, da ti stranki in Kraljevina Danska nosijo vsaka svoje stroške v zvezi s predlogom za intervencijo.
- 16 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - odločbo z dne 4. maja 2010 razglasi za nično;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 17 Tožeča stranka je v tožbi med drugim zatrjevala, da je bil z odločbo z dne 4. maja 2010, ker v njej niso bili navedeni dokumenti iz rubrik (f), (k) in (l) odgovora z dne 21. januarja 2010 – razen dveh dokumentov, poimenovanih s števkama 27 in 28, na seznamu, ki je bil priložen k odločbi z dne 4. maja 2010 – z molkom zavrnen dostop do teh dokumentov, ne da bi bili za to navedeni razlogi.
- 18 Komisija v odgovoru na tožbo Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne v delu, v katerem je v odločbi z dne 4. maja 2010 vsebovana izrecna odločitev o zavrnitvi dostopa;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 19 Komisija je v odgovoru na tožbo dodala, da bo v delu, v katerem odločba z dne 4. maja 2010 glede nekaterih dokumentov vsebuje zavrnitev dostopa zaradi molka, v najkrajšem roku sprejela izrecno odločitev glede teh dokumentov in o tem obvestila tožečo stranko in Splošno sodišče.
- 20 Generalni sekretar Komisije je 9. decembra 2010 sprejel to odločbo z referenčno številko SG.E.3/HP/MM/psi – Ares (2010) 924119 (v nadaljevanju: odločba z dne 9. decembra 2010).

- 21 Komisija je odločbo z dne 9. decembra 2010 vročila tožeči stranki istega dne po elektronski pošti ter jo posredovala Splošnemu sodišču z dopisom z dne 10. decembra 2010, ki je prispel v sodno tajništvo Splošnega sodišča 14. decembra 2010.
- 22 Generalni sekretar Komisije je v odločbi z dne 9. decembra 2010 ponovno opozoril na nestrinjanje tožeče stranke z zavrnitvijo dostopa zaradi molka, vsebovano v odločbi z dne 4. maja 2010, glede dokumentov, navedenih v rubrikah (f), (k) in (l) odgovora z dne 21. januarja 2010.
- 23 Generalni sekretar Komisije je v nadaljevanju navedel, da, kot je priznala Komisija v odgovoru na tožbo, nekateri dokumenti iz teh treh rubrik dejansko niso bili navedeni v odločbi z dne 4. maja 2010.
- 24 Generalni sekretar je dodal, da je bil obseg odločbe z dne 9. decembra 2010 torej omejen na te tri rubrike. Poudaril je, da, kot je bilo navedeno že v odločbi z dne 4. maja 2010, se je za prošnjo za dostop z dne 1. decembra 2009 štelo, da se nanaša na vse dokumente po 17. novembru 2008, ki vsebujejo bistvene informacije o pogajanjih o ACTI.
- 25 Generalni sekretar je nato preizkusil prošnjo za dostop.
- 26 Po eni strani je generalni sekretar iz obsega preizkusa izključil različne dokumente, ki spadajo v rubrike (f), (k) ali (l) odgovora z dne 21. januarja 2010, bodisi ker naj bi bili ti dokumenti obravnavani že v odločbi z dne 4. maja 2010 bodisi ker – čeprav še niso bili obravnavani – naj ne bi spadali v obseg prošnje za dostop, zaradi tega, ker niso vsebovali bistvenih informacij.
- 27 Po drugi strani je generalni sekretar navedel pet dodatnih dokumentov, ki kljub temu, da spadajo v katero od zgoraj navedenih rubrik, niso bili preučeni v odločbi z dne 4. maja 2010.
- 28 Ti dodatni dokumenti so na seznamu, priloženem k odločbi z dne 9. decembra 2010, navedeni s števkami 27a, 40a, 50, 51 in 52.
- 29 Generalni sekretar je preizkusil prošnjo za dostop v delu, v katerem se je nanašala na pet dodatnih dokumentov.
- 30 Generalni sekretar je najprej glede dokumentov št. 27a in št. 40a s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010, odredil zavrnitev dostopa na podlagi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 31 Generalni sekretar je nato v zvezi z dokumenti od št. 50 do št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010, odobril delni dostop do teh dokumentov, dostop do ostalih delov pa je prav tako zavrnil na podlagi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 32 Tožeča stranka je v stališčih z dne 19. januarja 2011 o odločbi z dne 9. decembra 2010 nekaterim zavrnitvam dostopa v tej odločbi nasprotovala, se z nekaterimi strinjala in predlagala, naj Komisija pred Splošnim sodiščem predloži nek dokument.
- 33 Predsednik drugega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 9. junija 2011 (v nadaljevanju: sklep z dne 9. junija 2011) na podlagi ugotovitve, da se s to tožbo predlaga razglasitev delne ničnosti odločb z dne 4. maja 2010 in z dne 9. decembra 2010, Komisiji v skladu s členi 65(b), 66(1) in 67(3), tretji pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča odredil, naj predloži vse dokumente, do katerih je s tema odločbama zavrnila dostop.
- 34 Komisija je ta sklep izvršila z dopisom, ki je prispel v sodno tajništvo Splošnega sodišča 8. julija 2011.
- 35 Komisija je poleg tega z aktom z dne 1. julija 2011 na poziv Splošnega sodišča predložila svoja stališča o stališčih tožeče stranke z dne 19. januarja 2011.

- 36 Komisija je v stališčih z dne 1. julija 2011 predlagala zavrnitev tožbe, kakor je bila spremenjena s stališči tožeče stranke z dne 19. januarja 2011, in naložitev plačila stroškov tožeči stranki.
- 37 Z dopisom z dne 28. oktobra 2011, ki je bil istega dne vknjižen v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, je generalni sekretar Komisije sporočil, da je odkril, da eden od dokumentov, ki so bili z dopisom z dne 8. julija 2011 zaradi izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011 kot zaupni predloženi Splošnemu sodišču, in sicer dokument, ki je bil v tem dopisu naveden v tabeli I s številko 47, ni dokument, ki je bil tožeči stranki delno razkrit z odločbo z dne 4. maja 2010 in označen s številko 47 na seznamu, priloženemu tej odločbi.
- 38 Komisija je zato Splošnemu sodišču kot popravek svojega dopisa z dne 8. julija 2011 predložila dokument št. 47 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010.
- 39 Komisija je dodala, da je ob preveritvi svojega spisa ugotovila, da sta glede ne samo šestega kroga (round) pogajanj v zvezi z ACTO – katerega poročilo je bil dokument št. 47 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010 – ampak tudi četrtega, petega in sedmega kroga pogajanj o ACTI za vsak krog pogajanj v arhivih Komisije obstajali dve poročili, ne pa zgolj eno.
- 40 Komisija je navedla, da je to posledica dejstva, da so ob koncu vsakega kroga pogajanj njene službe pripravile prvo poročilo za hitro obveščanje direkcije GD „Trgovina“, nato pa je bilo pripravljeno drugo poročilo, namenjeno „delovni skupini ‚Trgovina‘ Sveta“, ki se je prej imenovala „odbor iz člena 133“.
- 41 Komisija, ki je tako ugotovila, da je bilo v odločbi z dne 4. maja 2010 za vsak krog pogajanj o ACTI navedeno in preučeno zgolj eno od dveh poročil (dokumenti od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi), je sporočila, da bo sprejela dodatno dopolnilno odločbo, v kateri bo preizkusila prošnjo za dostop v zvezi z na novo opredeljenimi dokumenti.
- 42 Komisija je navedla, da bo Splošno sodišče obvestila o izidu tega preizkusa in da mu bo v skladu s sklepom z dne 9. junija 2011 predložila popolno različico teh dokumentov.
- 43 Komisija, ki ji je Splošno sodišče z dopisom z dne 21. decembra 2011 postavilo vprašanje v zvezi s sprejetjem te dodatne dopolnilne odločbe, je v dopisu z dne 9. januarja 2012 navedla, da njene službe pripravljajo to odločbo in da bo ta sprejeta v dveh tednih.
- 44 Generalni sekretar Komisije je 27. januarja 2012 sprejel napovedano dodatno dopolnilno odločbo (v nadaljevanju: odločba z dne 27. januarja 2012), ki jo je 1. februarja 2012 posredoval tožeči stranki, dan pozneje pa Splošnemu sodišču.
- 45 K tej odločbi je priloženih osem dokumentov, od katerih je eden (dokument št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010) brez zakritih delov, ostalih sedem pa je delno zakritih.
- 46 Trije od teh sedmih zadnjenavedenih dokumentov so dokumenti od št. 45 do št. 47 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010. Ostali štirje dokumenti so druge različice dokumentov od št. 45 do št. 48 s tega seznama. Te štiri druge različice so v nadaljevanju opredeljene kot dokumenti št. 45a, 46a, 47a in 48a, priloženi k odločbi z dne 27. januarja 2012.
- 47 Generalni sekretar je navedel, da je prošnjo za dostop glede dokumentov št. 45a, 46a, 47a in 48a, ki so bili priloženi k odločbi z dne 27. januarja 2012, preizkusil na podlagi okoliščin, ki so obstajale ob sprejetju te odločbe. Dodal je, da je v izogib neskladjem ponovno preučil druge različice teh dokumentov, ki so bile preučene že v odločbi z dne 4. maja 2010.
- 48 Generalni sekretar je navedel, da za teh osem dokumentov odločba z dne 27. januarja 2012 nadomešča odločbo z dne 4. maja 2010.

- 49 Generalni sekretar je vse zakrite dele, razen tistih v zvezi z imeni delegatov in z odstavkom z naslovom „Podrobnosti“ v dokumentu št. 47 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, utemeljil na izjemi od pravice do dostopa iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 (del 4.1 odločbe z dne 27. januarja 2012). Zakritja imen delegatov je utemeljil na izjemi od pravice do dostopa iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 (del 4.2 odločbe z dne 27. januarja 2012), zakritje zgoraj navedenega odstavka z naslovom „Podrobnosti“ pa na izjemi od pravice do dostopa iz člena 4(3), prvi pododstavek, te uredbe (del 4.3 odločbe z dne 27. januarja 2012).
- 50 Generalni sekretar je odobril:
- delni dostop do dokumentov od št. 45 do št. 47 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, ki je bil širši od tistega, ki je bil odobren v zadnjenavedeni odločbi;
  - popolni dostop do dokumenta št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010;
  - delni dostop do dokumentov št. 45a, 46a, 47a in 48a, priloženih k odločbi z dne 27. januarja 2012.
- 51 Tožeča stranka je z dopisom z dne 28. februarja 2012 na poziv Splošnega sodišča predložila stališča o odločbi z dne 27. januarja 2012.
- 52 Tožeča stranka je navedla, da ima še vedno interes za to, da se odločba z dne 4. maja 2010 razglasi za nično. Ni se strinjala, da bi bila zakonitost odločbe z dne 4. maja 2010 lahko zagotovljena z *ex post factum* sklicevanjem na izjeme od pravice do dostopa, na katerih ta odločba ni bila utemeljena, in je navedla, da teh izjem ne bo preverjala. Po mnenju tožeče stranke bi bilo na podlagi obširnejšega delnega dostopa, odobrenega z odločbo z dne 27. januarja 2012, mogoče razjasniti pravilnost razlogovanja Komisije, s katerim so bila utemeljena zakritja v odločbi z dne 4. maja 2010. Zaradi narave informacij, ki so bile razkrite z odločbo z dne 27. januarja 2012, naj bi bilo namreč resno mogoče podvomiti o tem, kako si je Komisija razlagala vzroke za zakritje, na katere se je sklicevala v odločbi z dne 4. maja 2010 in katerih dejanska razlaga in uporaba naj bi močno presejali njihov primeren obseg.
- 53 Tožeča stranka je dodala, da je ugotovila, da je zaradi računalniške napake pri prenosu po elektronski pošti, po kateri ji je Komisija 4. maja 2010 vročila odločbo z istega dne, dejansko prejela celotne različice dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi. Tožeča stranka je na podlagi poznavanja teh celotnih različic nasprotovala nekaterim zakritjem v zvezi s predlogi neke stranke v pogajanjih, ki bi lahko presegali *acquis communautaire* in ki bi bili lahko v nasprotju z zahtevami po preglednosti, ki jih je oznanilo Sodišče v sodbi z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah Švedska in Turco proti Svetu (C-39/05 P in C-52/05 P, ZOdl., str. I-4723, točka 59).
- 54 Predsednik drugega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 15. marca 2012 Komisiji na podlagi členov 65(b), 66(1) in člena 67(3), tretji pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča odredil, naj predloži štiri dokumente, ki so bili prvič preučeni v odločbi z dne 27. januarja 2012.
- 55 Komisija je ta sklep izvršila z dopisom, ki je v sodno tajništvo Splošnega sodišča prispel 10. aprila 2012.
- 56 Komisija je poleg tega z aktom z istega dne predložila svoja stališča o stališčih tožeče stranke z dne 28. februarja 2012.
- 57 Evropski parlament je z aktom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 13. julija 2012, predlagal intervencijo v podporo predlogom tožeče stranke. Ta predlog, ki je bil vložen po sprejetju sklepa o začetku ustnega postopka, je bil zavržen s sklepom predsednika drugega senata Splošnega sodišča z dne 28. avgusta 2012.

Pravo

58 Najprej je treba določiti obseg te tožbe ob upoštevanju odločb, ki jih je sprejela Komisija v odgovor na prošnjo za dostop, in različnih dokumentov, ki so bili preučeni v teh odločbah.

A – Obseg tožbe

1. Obseg tožbe ob upoštevanju nekaterih zavrnitev dostopa iz odločbe z dne 4. maja 2010

59 Komisija se je z odločbo z dne 4. maja 2010 izrekla o prošnji za dostop do dokumentov od št. 1 do št. 49 s seznama, priloženega k tej odločbi. Odobrila je dostop do dokumenta št. 49. V celoti je zavrnila dostop do dokumentov od št. 1 do št. 44, delno pa do dokumentov od št. 45 do št. 48.

60 Komisija trdi, da se – ne glede na predloge v tožbi, ki se nanašajo na razglasitev ničnosti „odločbe z dne 4. maja 2010“ – s tožbo ne želi doseči, da se ta odločba razglasi za nično glede vseh zavrnitev dostopa, ki jih vsebuje.

61 Tožeča stranka naj bi namreč v tožbi glede dokumentov od št. 30 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, zatrjevala, da „ne izpodbija odločitve Komisije o zavrnitvi dostopa do teh dokumentov“. S tožbo naj bi se torej izpodbijala izključno zavrnitev dostopa do dokumentov, ki niso dokumenti od št. 30 do št. 48 s tega seznama.

62 Tožeča stranka nasprotuje tej razlagi njene tožbe s strani Komisije. Resda pritrjuje temu, da lahko Komisija zavrne dostop do podatkov, ki se nanašajo na cilje Evropske unije in na vidike njene strategije pri pogajanjih o ACTI.

63 Vendar pa trdi, da kljub temu izpodbija pravilnost presoje Komisije v zvezi z možnostjo delnega razkritja dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010.

64 Ugotoviti je treba, da je tožeča stranka v obrazložitvi tožbe v zvezi s tretjim tožbenim razlogom, ki temelji na kršitvi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, po nasprotovanju zavrnitvi dostopa do dokumentov od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, v zvezi z dokumenti od št. 30 do št. 48 s tega seznama navedla, da „ne izpodbija zavrnitve dostopa s strani Komisije do teh dokumentov“.

65 Vendar je treba ugotoviti tudi, da je tožeča stranka v nadaljevanju tožbe v okviru četrtega tožbenega razloga trdila, da je Komisija dokumente, ki jih je tožeči stranki posredovala v okrnjeni obliki, torej ravno dokumente od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, prekomerno oklestila. Tožeča stranka je dodala, da čeprav ne more natančno opredeliti tistih delov okrnjenih besedil, ki bi morali biti razkriti, je iz nekaterih delov, ki jih je zakrila Komisija, razvidno, da je ta institucija uporabila preveč strog in ozek pristop.

66 Tožeča stranka je v repliki še vedno zatrjevala kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 le glede dokumentov od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010. Vendar je v obrazložitvi četrtega tožbenega razloga ohranila svoje trditve glede dokumentov od št. 45 do št. 48 in zatrjevala, da je te trditve podala že v tožbi.

67 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da se glede dokumentov od št. 30 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, s to tožbo ne izpodbija, da je bila zanje uporabljena izjema iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ampak je samo glede dokumentov od št. 45 do št. 48 s tega seznama zgolj izraženo nestrinjanje z domnevno preveliko strogostjo v zvezi z delnim dostopom, ki je bil odobren do teh dokumentov.

68 Skratka, s to tožbo se odločba z dne 4. maja 2010 dejansko izpodbija le v delu, v katerem se nanaša na dokumente od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k tej odločbi, in na dokumente od št. 45 do št. 48 s tega seznama, pri čemer v zvezi z zadnjenavedenimi dokumenti tožeča stranka meni le to, da bi delni dostop do teh dokumentov, ki ga je odobrila Komisija, lahko bil prestrog.

2. Obseg tožbe po odločbi z dne 9. decembra 2010 in ob upoštevanju stališč tožeče stranke z dne 19. januarja 2011

69 Komisija se je z odločbo z dne 9. decembra 2010 izrekla o prošnji za dostop do dokumentov iz te prošnje, ki še niso bili preučeni v odločbi z dne 4. maja 2010, in sicer dokumentov št. 27a, 40a in od št. 50 do št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010. Komisija je dostop v celoti zavrnila do dokumentov št. 27a in 40a, delno pa do dokumentov od št. 50 do 52.

70 Na prvem mestu je treba navesti, da je, kot je trdila Komisija v dupliki, ta institucija z odločbo z dne 9. decembra 2010 umaknila predhodno odločbo zaradi molka organa, s katero je bil zavrnjen dostop do teh dokumentov kot posledica tega, da Komisija ni sprejela izrecne odločitve o teh dokumentih (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 19. januarja 2010 v združenih zadevah Co-Frutta proti Komisiji, T-355/04 in T-446/04, ZOdl., str. II-1, točka 45, in sklep Splošnega sodišča z dne 17. junija 2010 v zadevi Jurašinović proti Svetu, T-359/09, neobjavljen v ZOdl., točka 40).

71 Zato je po sprejetju odločbe z dne 9. decembra 2010 ta tožba postala brezpredmetna v delu, v katerem se je nanašala na razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa, s katero je bil zavrnjen dostop, ki ni več del pravnega reda Unije. Torej se glede tega postopek ustavi, razen kar zadeva presojo o stroških.

72 Na drugem mestu je treba navesti, da je tožeča stranka v stališčih z dne 19. januarja 2011 o odločbi z dne 9. decembra 2010, ki so bila vložena v roku za tožbo, nasprotovala nekaterim zavrnitvam dostopa v tej odločbi.

73 Zato, kot je bilo sicer navedeno v sklepu z dne 9. junija 2011 (glej točko 33 zgoraj), se ta tožba odtlej nanaša tudi na razglasitev delne ničnosti odločbe z dne 9. decembra 2010.

74 V tem okviru je treba pojasniti, da stališča tožeče stranke z dne 19. januarja 2011 ne vsebujejo nasprotovanja eni od zavrnitev dostopa iz odločbe z dne 9. decembra 2010.

75 Tako je glede dokumenta z dne 25. februarja 2009 z naslovom „Note on informal meeting of 4 March 2009“ (opomba o neuradnem sestanku z dne 4. marca 2009) (dokument št. 50 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010), do katerega je bil dostop odobren v celoti, z izjemo enega stavka, ki je vseboval subjektivne presoje, ki bi jih zadevna stranka v pogajanjih lahko napačno razumela (točka 2.2.3 odločbe z dne 9. decembra 2010), tožeča stranka v bistvu izjavila, da tega zakritja ne izpodbija.

76 Poleg tega je treba v zvezi z dnevnim elektronskim dopisovanjem strank v pogajanjih, navedenim v točki 2.3 odločbe z dne 9. decembra 2010, ki se nanaša na dnevno izmenjavo mnenj med strankami v pogajanjih o vprašanjih povsem upravne narave, navesti – kar tožeča stranka v bistvu ne izpodbija – da ta vrsta dokumentov ni del njene prošnje za dostop.

77 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da po sprejetju odločbe z dne 9. decembra 2010 in ob upoštevanju stališč tožeče stranke z dne 19. januarja 2011 ta tožba za razglasitev ničnosti obsega zavrnitve dostopa do dokumentov št. 27a, 40a, 51 in 52 s seznama, priloženega k tej odločbi, ki jih je odredila Komisija v tej odločbi.

3. *Obseg tožbe po odločbi z dne 27. januarja 2012 in ob upoštevanju stališč tožeče stranke z dne 28. februarja 2012*

- 78 Komisija je z odločbo z dne 27. januarja 2012 preizkusila prošnjo za dostop glede štirih novih dokumentov (dokumenti št. 45a, 46a, 47a in 48a, ki so bili priloženi k odločbi z dne 27. januarja 2012) in ponovno preučila možnost dostopa do štirih drugih različic teh dokumentov, ki jih je obravnavala že v odločbi z dne 4. maja 2010 (dokumenti od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010).
- 79 Komisija je navedla, da je bila z odločbo z dne 27. januarja 2012 za teh osem dokumentov nadomeščena odločba z dne 4. maja 2010. V njenih stališčih z dne 10. aprila 2012 je zatrjevala, da ker tožeča stranka Splošnemu sodišču ni sporočila, da želi odločbo z dne 27. januarja 2012 vključiti v obseg njenega predloga za razglasitev ničnosti, se ta tožba nanaša samo na razglasitev delne ničnosti odločbe z dne 4. maja 2010 in odločbe z dne 9. decembra 2010.
- 80 Glede prvega vprašanja je treba pojasniti, da z odločbo z dne 27. januarja 2012 odločba z dne 4. maja 2010 ni odpravljena in nadomeščena glede osmih dokumentov, kot navaja Komisija, ampak le glede štirih dokumentov (od št. 45 do št. 48), ki jih je že preučila v maju 2010. Za ostale štiri dokumente (od št. 45a do št. 48a), ki predhodno niso bili preučeni, je odločba z dne 27. januarja 2012 originalna odločba.
- 81 Glede drugega vprašanja je treba ugotoviti, da tožeča stranka v nobenem delu svojih stališč z dne 28. februarja 2012 ne spreminja ali predlaga spremembo tožbenih predlogov glede na odločbo z dne 27. januarja 2012. Kot Komisija sama pravilno navaja v svojih stališčih z dne 10. aprila 2012, tožeča stranka v stališčih z dne 28. februarja 2012 vsa svoja nasprotovanja namenoma osredotoča na odločbo z dne 4. maja 2010 in na zakritja v dokumentih od št. 45 do št. 48 v tej odločbi.
- 82 Tako se tožeča stranka ne sklicuje na obrazložitev odločbe z dne 27. januarja 2012 zato, da bi predlagala razglasitev ničnosti te odločbe, ampak zato, da bi podkrepila svoj predlog za razglasitev ničnosti odločbe z dne 4. maja 2010. Tožeča stranka poleg tega svoja stališča z dne 28. februarja 2012 sklene s trditvijo, da „je iz dokazov iz odločbe z dne 27. januarja 2012 jasno razvidno, da je bil v odločbi z dne 4. maja 2010 napačno uporabljen člen 4 Uredbe št. 1049/2001“.
- 83 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da se ta tožba ne nanaša na razglasitev ničnosti odločbe z dne 27. januarja 2012, ampak le na razglasitev ničnosti odločb z dne 4. maja 2010 in 9. decembra 2010.
- 84 Ob tem je treba navesti, da ta neobstoj predloga za razglasitev ničnosti odločbe z dne 27. januarja 2012 nikakor ni posledica neukrepanja tožeče stranke, ampak bolj njene težnje, da se ugotovijo domnevne nezakovitosti v odločbi z dne 4. maja 2010, brez nevarnosti, da bi bile te nezakovitosti lahko „odpravljene“ z naknadnimi presojami Komisije v odločbi z dne 27. januarja 2012. Tako tožeča stranka izrecno nasprotuje preučitvi utemeljitev – ki so bile po njenem mnenju dodane „*ex post factum*“ – na katere se sklicuje Komisija v odločbi z dne 27. januarja 2012.

4. *Ugotovitve o obsegu tožbe*

- 85 Ob upoštevanju okoliščin in ugotovitev iz točk od 59 do 84 zgoraj je treba ugotoviti, da se ta tožba nanaša na razglasitev ničnosti:
- odločbe z dne 4. maja 2010 v delu, v katerem je zavržen dostop do dokumentov od št. 1 do št. 29 in od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi;
  - odločbe z dne 9. decembra 2010 v delu, v katerem je zavržen dostop do dokumentov št. 27a, 40a, 51 in 52 s seznama, priloženega k tej odločbi.

B – *Utemeljenost*

86 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog je kršitev člena 8(3) Uredbe št. 1049/2001. Drugi je kršitev člena 4(4) iste uredbe. Tretji tožbeni razlog so kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in očitne napake pri presoji. Četrty tožbeni razlog je kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 in načela sorazmernosti. Peti tožbeni razlog je kršitev obveznosti obrazložitve.

1. *Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8(3) Uredbe št. 1049/2001*

87 V zvezi s tem tožbenim razlogom, s katerim tožeča stranka očita Komisiji, da v odločbi z dne 4. maja 2010 ni preučila nekaterih dokumentov, kljub temu, da se je nanje nanašal odgovor z dne 21. januarja 2010, je bilo zgoraj v točki 71 že ugotovljeno, da je ta tožba po sprejetju odločbe z dne 9. decembra 2010 postala brezpredmetna v delu, v katerem se je nanašala na razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa, s katero je bil zavrnen dostop do nekaterih dokumentov, omenjenih v odgovoru z dne 21. januarja 2010, ki jih Komisija nato ni preučila.

88 Zato je tudi ta tožbeni razlog, s katerim se utemeljuje predlog za razglasitev ničnosti, postal brezpredmeten in ga torej ni treba preizkusiti.

2. *Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001*

89 Tožeča stranka v tožbi očita Komisiji, da je člen 4(4) Uredbe št. 1049/2001 uporabila, kot da vsebuje vsebinsko izjemo od pravice do dostopa, čeprav naj bil ta člen zgolj postopkovno pravilo. Po mnenju tožeče stranke naj bi Komisija ob nerazumevanju, da ima ta določba zgolj procesno vlogo, dejansko tretjim strankam priznala pravico do ugovora glede objave dokumentov, ki izvirajo od njih.

90 Komisija odgovarja, da je odločba z dne 4. maja utemeljena izključno na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.

91 V skladu s trditvijo Komisije je treba ugotoviti, da člen 4(4) Uredbe št. 1049/2001 v odločbi z dne 4. maja 2010 ni nikjer naveden kot njena podlaga. Odločba z dne 4. maja 2010 je utemeljena izključno na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.

92 Na podlagi zgornjih preudarkov je mogoče ugotoviti, da drugi tožbeni razlog, kakor je oblikovan v tožbi, temelji na napačni predpostavki in ga je treba zavriniti.

93 Tožeča stranka v repliki sicer več ne izpodbija dejstva, da je odločba z dne 4. maja utemeljena izključno na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Glede na pojasnila v odgovoru na tožbo tožeča stranka to potrjuje in sama izrecno ugotavlja, da je odločba z dne 4. maja 2010 utemeljena izključno na zadnjenavedeni določbi. Torej ne trdi več, da je Komisija uporabila člen 4(4) Uredbe št. 1049/2001 kot vsebinsko izjemo, da bi upravičila zavrnitev dostopa.

94 Je pa tožeča stranka v repliki navedla očitek, ki temelji na kršitvi člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001, ki je tokrat obravnavan kot procesna določba.

95 Tožeča stranka tako ugotavlja, da bi se morala Komisija v primeru dokumentov tretjih strank na podlagi te določbe posvetovati s tretjimi strankami zaradi ugotovitve, ali se uporabi katera od izjem od pravice do dostopa, razen če je jasno, da se dokument mora razkriti ali da se ne sme. Iz besedila člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001 naj bi bilo razvidno, da Komisija nima širokega polja za presoji, ali se je treba posvetovati s tretjimi strankami. Splošno sodišče bi moralo o tem vprašanju odločiti brez upoštevanja široke diskrecijske pravice, ki je priznana Komisiji v okviru uporabe izjem od pravice do dostopa, ki so določene v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001. Če se izkaže, da je Komisija napačno

ugotovila, da so zadevni dokumenti očitno škodljivi, naj bi kršila svojo obveznost posvetovanja s tretjimi strankami, zaradi česar bi bilo treba odločbo z dne 4. maja 2010 razglasiti za nično. Tožeča stranka v zvezi s tem napotuje na nadaljevanje replike.

- 96 Komisija trdi, da je ta očitek nedopusten ali vsaj neutemeljen.
- 97 Člen 44(1)(c) v povezavi s členom 48(2) Poslovnika določa, da mora tožba vsebovati predmet spora in povzetek navajanih tožbenih razlogov ter da navajanje novih tožbenih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Vendar pa je treba tožbeni razlog, ki pomeni neposredno ali implicitno razširitev razloga, predhodno navedenega v tožbi, in je z njim v tesni zvezi, razglasiti za dopustnega. Enako velja za očitke, uveljavljane v podporo tožbenemu razlogu (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 21. marca 2002 v zadevi Joynson proti Komisiji, T-231/99, Recueil, str. II-2085, točka 156 in navedena sodna praksa).
- 98 Navesti je treba, da ta očitek, s katerim tožeča stranka Komisiji očita kršitev postopkovne obveznosti, da se mora posvetovati s tretjo stranko, če ni jasno, ali je zadevni dokument treba razkriti ali ne, ni vsebovan v tožbi in torej pomeni nov očitek.
- 99 Poleg tega ta nov očitek ne temelji na nobenih dejanskih ali pravnih okoliščinah, ki bi se pojavile med postopkom pred Splošnim sodiščem. Ker namreč niti v odgovoru z dne 21. januarja 2010 niti v odločbi z dne 4. maja 2010 ni omenjeno posvetovanje s tretjimi strankami na podlagi člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001, so bili tožeči stranki na voljo elementi, na podlagi katerih bi lahko, če bi to želela, kršitev te procesne določbe navajala v tožbi. Kar zadeva trditev Komisije v odgovoru na tožbo, na katero se sklicuje tožeča stranka, da „je škodljivost takega razkritja v očeh Komisije očitna“, ta ne pomeni nobene nove dejanske ali pravne okoliščine.
- 100 Ta nov očitek poleg tega ni razširitev niti tega tožbenega razloga, kakor je bil oblikovan v tožbi in ki se nanaša na povsem drugačno vprašanje (in sicer na uporabo člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001 kot vsebinske izjeme od pravice do dostopa), niti razširitev katerega od ostalih tožbenih razlogov v tožbi.
- 101 Glede tega je treba navesti, da je ta nov očitek, daleč od tega, da bi bil tesno povezan s katerim od ostalih tožbenih razlogov v tožbi, prej v nasprotju s predpostavko v tožbi (glej točko 89 zgoraj), da mora Komisija upoštevati stališče tretjih strank, kakor če bi šlo za ugovor. S to predpostavko, ki temelji na okoliščini, da je Komisija poznala pričakovanja tretjih strank glede zaupnosti njihovih dokumentov v zvezi s pogajanjem, nikakor ni oznanjen poznejši očitek postopkovne narave, s katerim se tej instituciji očita, da se ni posvetovala z njimi.
- 102 Poleg tega tožeča stranka v repliki nikjer ne navaja, da bi bilo neposvetovanje s tretjimi strankami vzrok za očitno napako pri presoji, ki je predmet tretjega tožbenega razloga. Nasprotno, tožeča stranka v repliki navaja trditev povsem postopkovne narave.
- 103 Na podlagi zgornjih ugotovitev je mogoče sklepati, da je očitek kršitve člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001 kot procesne določbe nov očitek, ki je na podlagi člena 48(2) Poslovnika nedopusten.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in očitne napake pri presoji

a) Prvi del: kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001

- 104 Tožeča stranka trdi, da splošni razlogi, na katere se je sklicevala Komisija za zavrnitev dostopa, temeljijo na napačni razlagi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Obstoje dogovora o zaupnosti med strankami v pogajanjih o ACTI naj ne bi mogel upravičiti zavrnitve dostopa, ki ga je zanj odredila Komisija. Komisija naj ne bi ločevala med stališči Unije v pogajanjih o ACTI in

neevropskimi stališči, čeprav naj ne bi obstajala nevarnost v zvezi z razkritjem stališč Unije. Nazadnje, razkritje dokumentov v zvezi z ACTO bi lahko samo okrepilo javni interes z vidika mednarodnih odnosov.

- 105 Komisija se ne strinja s stališčem tožeče stranke. Trdi, da je na podlagi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 upravičeno zavrnila dostop do nekaterih dokumentov. Njihovo enostransko razkritje s strani Unije naj bi namreč v okviru mednarodnih pogajanj, ki temeljijo na medsebojnem zaupanju med strankami v pogajanjih, ogrozilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose. Dogovor o zaupnosti med pogodbenicami ACTE naj bi bil zgolj eden od elementov presoje v zvezi s tem, ali naj se v obravnavani zadevi uporabi zgoraj navedena določba. Komisija zavrača upoštevnost ločevanja, ki ga zagovarja tožeča stranka, med stališčem Unije in stališči drugih strank v pogajanjih ter poudarja, da se pogajanja o ACTI še niso končala.
- 106 Člen 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 določa, da „[i]nstitucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo [...] javnega interesa, kar zadeva [...] mednarodne odnose“.
- 107 Poudariti je treba, da dostop javnosti do dokumentov institucij pomeni načelo in da je možnost zavrnitve izjema. Zavrnilna odločba je veljavna le, če temelji na izjemah, ki jih določa člen 4 Uredbe št. 1049/2001. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba te izjeme obravnavati in uporabljati ozko, brez škode za uporabo splošnega načela, ki je priznано v tej uredbi (sodba Splošnega sodišča z dne 26. aprila 2005 v združenih zadevah Sison proti Svetu, T-110/03, T-150/03 in T-405/03, ZOdl., str. II-1429, točka 45; glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2002 v zadevi Kuijer proti Svetu, T-211/00, Recueil, str. II-485, točka 55). Poleg tega načelo sorazmernosti zahteva, da izjeme ne prekoračijo tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev zastavljenega cilja (sodba Sodišča z dne 6. decembra 2001 v zadevi Svet proti Hautala, C-353/99 P, Recueil, str. I-9565, točka 28).
- 108 V zvezi z izjemami od pravice do dostopa, ki so določene v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, je Sodišče priznalo, da je zaradi posebej občutljive in bistvene narave interesov, ki so varovani s to določbo, v povezavi z obvezno zavrnitvijo dostopa, ki jo mora v skladu s to določbo odrediti institucija, kadar bi razkritje dokumenta javnosti škodilo tem interesom, ta odločitev, ki jo mora sprejeti institucija, zahtevna in kočljiva ter se glede nje zahteva prav posebna previdnost. Sodišče je ugotovilo, da je pri taki odločitvi zato potrebna diskrezijska pravica (sodba Sodišča z dne 1. februarja 2007 v zadevi Sison proti Svetu, C-266/05 P, ZOdl., str. I-1233, točka 35).
- 109 Zato mora nadzor, ki ga izvaja Splošno sodišče nad zakonitostjo odločb institucij, s katerimi se zavrne dostop do dokumentov zaradi izjem v zvezi z javnim interesom, določenih v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, obsegati samo preverjanje, ali so bila upoštevana postopkovna pravila in obveznost obrazložitve, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji in zlorabo pooblastil (glej zgoraj v točki 108 navedeno sodbo Sison proti Svetu z dne 1. februarja 2007, točka 34, in zgoraj v točki 107 navedeno sodbo Sison proti Svetu z dne 26. aprila 2005, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 110 Nazadnje je treba opozoriti, da je iz besedila člena 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001 razvidno, da je glede izjem od pravice do dostopa, ki jih ureja ta določba, zavrnitev s strani institucije obvezna, kadar bi razkritje dokumenta javnosti škodilo interesom, ki jih varuje ta določba, ne da bi bilo treba v takem primeru in za razliko od tega, kar zlasti določa odstavek 2 istega člena, tehtati zahteve, povezane z varovanjem teh interesov, z zahtevami, ki naj bi izhajale iz drugih interesov (zgoraj v točki 108 navedena sodba Sodišča Sison proti Svetu z dne 1. februarja 2007, točke od 46 do 48; zgoraj v točki 107 navedena sodba Splošnega sodišča Sison proti Svetu z dne 26. aprila 2005, točke od 51 do 55; sodbe Splošnega sodišča z dne 25. aprila 2007 v zadevi WWF European Policy Programme proti Svetu, T-264/04, ZOdl., str. II-911, točka 44; z dne 22. maja 2012 v zadevi Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji, T-300/10, točka 124, in z dne 3. oktobra 2012 v zadevi Jurašinović proti Svetu, T-465/09, točke od 47 do 49).

- 111 To, ali je Komisija kršila člen 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, kar zatrjuje tožeča stranka, je treba presoditi ob upoštevanju zgornjih preudarkov.
- 112 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da splošni razlogi, na katere se je sklicevala Komisija za zavrnitev dostopa, temeljijo na napačni razlagi te določbe. Obstoj dogovora o zaupnosti med pogajalskimi partnerji v zvezi z ACTO naj ne bi mogel upravičiti zavrnitve dostopa, ki ji ga je odredila Komisija.
- 113 Komisija je v odločbi z dne 4. maja 2010 opozorila, da „so stranke v pogajanjih o ACTI kljub strinjanju o objavi [prečiščenega besedila osnutka ACAC] potrdile nujnost po ohranitvi zaupnosti njihovih stališč v teh pogajanjih“. Komisija je navedla, da „je treba navesti, da se v trenutnem stanju pogajanj o ACTI v zvezi s končnim stališčem še vedno iščejo kompromisi med različnimi državami in izvajajo arbitraže na nacionalni ravni“ (točka 4.1, prvi odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 114 Komisija je dodala, da „na splošno ni treba poudariti, da je za uspeh mednarodnih pogajanj potrebno sodelovanje zadevnih strank, ki je v veliki meri odvisno od obstoja vzdušja medsebojnega zaupanja“. Zatrjevala je, da „to še posebej velja v okviru trgovinskih pogajanj v teku, ki se nanašajo na občutljive teme in se dotikajo različnih področij, kot so gospodarske politike, poslovni interesi in politični vidiki“ (točka 4.1, četrti odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 115 Komisija je navedla, da je na podlagi temeljite preučitve vseh dokumentov, na katere se je nanašala prošnja za dostop, postalo jasno, da bi v okoliščinah tega primera popolna ugoditev tej prošnji negativno vplivala na ozračje medsebojnega zaupanja med strankami v pogajanjih in bi tako omejila možnosti za ugoden potek pogajanj, ker bi bil spodkopan trud strank v pogajanjih, in za prihodnje sodelovanje. Komisija je dodala, da če bi pogajalski partnerji Unije pričakovali, da bo Unija lahko njihova stališča, ki so jih izrazili med zaupnimi pogajanjmi, enostransko objavila, bi to negativno vplivalo na prihodnja pogajanja (točka 4.1, peti odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 116 Komisija je dodala, da je treba v tem okviru upoštevati, da je bila med pogajanjmi o ACTI naklonjena temu, da se prečiščeno besedilo osnutka ACTE razkrije takoj, ko bo mogoče, in da je javnost vseskozi obveščala o ciljih in splošni usmeritvi pogajanj. Komisija je navedla, da je po vsakem krogu pogajanj objavila povzetke zapisnikov, ki so jih potrdile vse stranke v pogajanjih, in tudi podroben opis napredka pogajanj. Poleg tega je v letih 2008, 2009 in 2010 organizirala tri javne konference o ACTI, da bi javnost seznanila s cilji ACTE in z napredkom pogajanj ter pridobila vse pripombe zainteresiranih strank (točka 4.1, šesti odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 117 Komisija je navedla, da „je glede dokumentov, ki izvirajo od tretjih strank, sama določila, ali se uporabi katera od izjem iz Uredbe št. 1049/2001“ in da je „eden od elementov, ki so bili upoštevani pri tej presoji, dejstvo, da bi neupoštevanje zahteve tretjih strank, da se njihovi dokumenti ne razkrijejo, resno ogrozilo nadaljevanje pogajanj in škodovalo varstvu mednarodnih odnosov Unije“. Komisija je dodala, da „to velja še toliko bolj, ker je bilo eno od vprašanj, o katerih se je razpravljalo v okviru pogajanj, sprejemljiva raven preglednosti v zvezi s samim pogajalskim besedilom“. Komisija, „ki je upoštevala nedavni dogovor med strankami v pogajanjih o objavi [prečiščenega besedila osnutka ACTE] in to, da so te potrdile zaupnost njihovih stališč“, je menila, da „bi razkritje teh stališč, ki so bila izražena v okviru pogajanj o ACTI, z njene strani zmanjšalo kredibilnost Unije v pogajanjih in zaupanje drugih strank“ (točka 4.2, drugi odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 118 Najprej, iz celote teh preudarkov je razvidno, da čeprav se je Komisija dejansko sklicevala na dogovor strank v pogajanjih o ohranitvi zaupnosti njihovih pogajalskih stališč, pa tega dogovora za zavrnitev prošnje za dostop nikakor ni opredelila kot pravno zavezujoč dogovor, na podlagi katerega bi bila pravno zavezana zavrniti to prošnjo. Komisija je, nasprotno, svojo zavrnitev pravno utemeljila samo na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.

- 119 Dalje, ni mogoče izpodbijati, kar tožeča stranka sicer tudi sama potrjuje v repliki, da je s pogajanj o mednarodnih sporazumih, da bi se zagotovila učinkovitost pogajanj, mogoče upravičiti neko raven tajnosti, ki lahko zagotavlja medsebojno zaupanje pogajalcev in razvoj svobodne in učinkovite razprave. Kot meni Komisija, pogajanja v vsaki obliki nujno zahtevajo nekaj taktičnih prijemov pogajalcev, nepogrešljivo sodelovanje med strankami pa je v veliki meri odvisno od obstoja vzdušja medsebojnega zaupanja.
- 120 Poleg tega je treba navesti, da je Splošno sodišče menilo, da sta pobuda za pogajanja in vodenje teh pogajanj za sprejetje mednarodnega sporazuma načeloma v domeni izvršilne oblasti in da je sodelovanje javnosti v postopku v zvezi s pogajanj in sklenitvijo mednarodnega sporazuma glede na legitimni interes nerazkritja strateških elementov pogajanj nujno omejeno (sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2012 v zadevi in 't Veld proti Svetu, T-529/09, točka 88; glej tudi točki 57 in 59, *in fine*, sodbe).
- 121 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da s samimi razlogi, s katerimi je Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 utemeljila svojo zavrnitev dostopa, člen 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 ni bil niti kršen niti napačno razlagan.
- 122 Tožeča stranka na drugem mestu trdi, da razkritje javnosti stališč Unije nikakor ne bi škodovalo tretjim strankam. Po mnenju tožeče stranke bi bilo mogoče brez težav objaviti dokumente in informacije, s katerimi je Unija že seznanila pogajalske partnerje.
- 123 Ne glede na dejstvo, da tako stališče ni združljivo s priznanjem potrebe po neki zaupnosti na drugih mestih (glej točko 119 zgoraj), je treba navesti, da v nasprotju z mnenjem tožeče stranke ni mogoče izključiti, da bi razkritje stališč Unije v mednarodnih pogajanj lahko ogrozilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 124 Prvič, ni izključeno, da se s tem razkritjem stališč Unije v pogajanj posredno spoznajo stališča drugih strank v pogajanj. To se lahko med drugim zgodi, če je stališče Unije izraženo kot odgovor na stališče druge stranke v pogajanj ali če je na podlagi preučitve stališča Unije ali njegovega razvoja med pogajanj mogoče z večjo ali manjšo gotovostjo sklepati na stališče ene ali več drugih strank v pogajanj.
- 125 Drugič, navesti je treba, da se v okviru mednarodnih pogajanj stališča Unije zaradi svoje narave lahko spreminjajo glede na potek pogajanj, popuščanja in kompromise, ki jih v tem okviru dosežejo različne sodelujoče stranke. Kot je bilo že navedeno, so pri oblikovanju pogajalskih stališč lahko potrebni taktični prijemi pogajalcev, tudi same Unije. V tem kontekstu ni mogoče izključiti, da bi razkritje s strani Unije njenih lastnih pogajalskih stališč javnosti, kljub temu da bi pogajalska stališča drugih strank ostala tajna, lahko imelo dejanske negativne učinke na pogajalsko moč Unije.
- 126 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da bi v bistvu morala obstajati možnost, da Komisija razkrije različna stališča, ki so zastopana v pogajanj, ne da bi imenovala stranke v pogajanj, ki so jih podale, je treba šteti, da v okviru mednarodnih pogajanj to, da bi ena stranka v pogajanj enostransko razkrila pogajalska stališča ene ali več drugih strank, pa čeprav na prvi pogled anonimno, pri stranki v pogajanj, katere stališče je bilo objavljeno, pa tudi pri drugih strankah, ki so priča takemu razkritju, lahko poslabša vzdušje medsebojnega zaupanja, ki je nepogrešljivo za učinkovitost pogajanj. Kot navaja Komisija, sta vzpostavitev in ohranitev vzdušja medsebojnega zaupanja v okviru mednarodnih odnosov zelo občutljiva.
- 127 Poleg tega tožeča stranka napačno meni, da je po razkritju prečiščenega besedila osnutka ACTE mogoče šteti, da so se pogajanja pred tem razkritjem zaključila in bi zato morala biti razkrita. Ne glede na vprašanje, ali je z varstvom javnega interesa v zvezi z mednarodnimi odnosi mogoče

upravičiti ohranitev zaupnosti dokumentov v zvezi s pogajanjem še določen čas po tem, ko se pogajanja končajo, je treba namreč navesti, da je bilo prečiščeno besedilo ACTE zgolj osnutek sporazuma in da so se ob njegovem razkritju pogajanja nadaljevala.

- 128 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da tožeča stranka napačno trdi, da razkritje stališč Unije ali drugih delov pogajanj o ACTI ne bi moglo škoditi interesu, ki je varovan s členom 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 129 Na tretjem mestu, glede trditve, da bi razkritje dokumentov v zvezi z ACTO lahko samo okrepilo javni interes glede mednarodnih odnosov in preprečilo spore zaradi nedovoljenih objav nekaterih predlogov, je treba opozoriti, da čeprav je cilj Uredbe št. 1049/2001 res zagotoviti kar največjo preglednost, tako da se kar najbolj uresniči pravico dostopa javnosti do dokumentov (uvodna izjava 4 Uredbe), pa so v njej vseeno določene izjeme od pravice do dostopa, ki so namenjene varstvu nekaterih javnih ali zasebnih interesov in, v obravnavani zadevi, javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 130 Iz zgornjih ugotovitev je jasno razvidno, da iz samih razlogov, ki jih je Komisija navedla v obravnavanem primeru za omejitev dostopa, in ne glede na vprašanje njihove konkretne uporabe v odločbah z dne 4. maja in 9. decembra 2010 ni mogoče ugotoviti nikakršne napačne razlage člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 131 Poleg tega in ob predpostavki, da se trditev tožeče stranke v bistvu nanaša na obstoj prevladujočega javnega interesa za razkritje, je treba opozoriti, da so izjeme od pravice do dostopa, ki so določene v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, obvezne izjeme, pri katerih drugače kot pri ostalih izjemah od pravice do dostopa ni nikjer navedeno, da je treba upoštevati tak interes. V okviru tožbe za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi dostopa, ki je utemeljena na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, je treba vsako trditev, ki se nanaša na obstoj prevladujočega javnega interesa za razkritje, zavrniti kot brezpredmetno (glej v tem smislu sodno prakso, navedeno v točki 110 zgoraj).
- 132 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da je treba prvi del tega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del: očitne napake pri presoji pri uporabi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001

- 133 Tožeča stranka trdi, da je Komisija storila očitne napake pri presoji, ko je za sporne dokumente s seznama, ki je bil priložen k odločbi z dne 4. maja 2010, in za nekatere dokumente, ki so bili predmet odločbe z dne 9. decembra 2010 konkretno uporabila izjemo iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 134 Komisija izpodbija stališče tožeče stranke in trdi, da se izjema od pravice do dostopa, ki je bila navedena v odločbah z dne 4. maja in 9. decembra 2010, res uporabi za zadevne dokumente.

Prečiščeno besedilo osnutka ACTE, njegova poglavja in osnutek predloga o tehničnem sodelovanju (dokumenti od št. 1 do št. 22 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)

- 135 Tožeča stranka v zvezi z dokumenti od št. 1 do št. 21 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, trdi, da ker so bila stališča in predlogi, ki jih vsebujejo ti dokumenti, vključeni v prečiščeno besedilo osnutka ACTE, jih ni bilo več mogoče ponovno preverjati in naj njihovo razkritje ne bi pomenilo težave. Poleg tega, tudi če bi ti dokumenti vsebovali mnenja Komisije, ki jih je delila s svojimi pogajalskimi partnerji, naj ne bi bilo razloga, da ji ne bi odobrila dostopa do teh mnenj. V zvezi z dokumentom št. 22 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, ki ni bil vključen v prečiščeno besedilo osnutka ACTE, tožeča stranka trdi, da razkritje dokumenta, ki se nanaša zgolj na tehnično sodelovanje, skorajda ne bi moglo škoditi pogajanjem.

- 136 Iz odločbe z dne 4. maja 2010 in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija ob izvršitvi sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da se dokumenti od št. 1 do št. 20 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, nanašajo na različna poglavja osnutka ACTE in vsebujejo, zlasti z uporabo funkcije sledenja spremembam (track changes), stališča in predloge različnih strank v pogajanjih, ki so bila izražena v okviru pogajanj. Dokument št. 21 je seznam vprašanj za razpravo. V dokumentu št. 22 so izraženi predlogi ene od strank v pogajanjih na področju tehničnega sodelovanja.
- 137 Opozoriti je treba, da so, kot je navedla Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 (točka 5.1), pogajanja o ACTI ob sprejetju te odločbe še potekala in da je objavljeno prečiščeno besedilo osnutka ACTE pomenilo zgolj osnutek sporazuma.
- 138 V teh okoliščinah Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je v točki 5.1 odločbe z dne 4. maja 2010 menila, da bi razkritje dokumentov od št. 1 do št. 20 in s tem pogajalskih stališč strank v pogajanjih in Unije tožeči stranki škodovalo vzdušju medsebojnega zaupanja, ki je potrebno za to, da vse stranke v pogajanjih svobodno izrazijo svoja stališča, in vplivalo na pogajalsko moč Unije.
- 139 To, da je dokument št. 22 predlog v zvezi s tehničnim sodelovanjem, nikakor ne spremeni dejstva, da je dokument v pogajanjih, ki izvira od ene od strank v pogajanjih in da bi njegovo razkritje torej škodovalo vzdušju medsebojnega zaupanja, v katerem morajo potekati pogajanja.
- 140 Nasprotno pa je treba v zvezi z dokumentom št. 21 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, navesti, da ne gre za dokument, v katerem bi bila izražena pogajalska stališča ene ali več strank, ampak zgolj za seznam vprašanj za razpravo, ki nima posrednega vpliva. V teh okoliščinah je treba šteti, da je bila pri zavrnitvi dostopa do tega dokumenta storjena očitna napaka pri presoji, ker je Komisija napačno menila, da bi razkritje tega dokumenta oslabilo varstvo javnega interesa v zvezi z mednarodnimi odnosi.
- 141 Zato je treba ugotoviti, da čeprav v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, Komisija pri izvrševanju diskrecijske pravice na področju izjem od pravice do dostopa, ki so določene v členu 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, ni storila očitne napake pri presoji, ko ji je iz razlogov, navedenih v točki 5.1 odločbe z dne 4. maja 2010, zavrnila dostop do dokumentov od št. 1 do št. 20 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, pa je treba ta del tretjega tožbenega razloga sprejeti v delu, v katerem se nanaša na dokument št. 21 s seznama, priloženega k tej odločbi.

Dokumenta v zvezi s smernicami glede prošelj za pristop k pogajanjem (dokumenta št. 23 in št. 24 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)

- 142 Tožeča stranka izpodbija zavrnitev dostopa, ker naj bi se ta dokumenta nanašala predvsem na možnost strank v pogajanjih, da odločijo o pristopu novih strank k tem pogajanjem. Zato se zdi, da sta ta dokumenta splošna, saj so v njiju zgolj tehtani različni pristopi in možne prošnje glede pristopa k pogajanjem s strani drugih držav.
- 143 Iz odločbe z dne 4. maja 2010 (točka 5.2) in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija ob izvršitvi sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da se dokumenta št. 23 in št. 24 s seznama, priloženega k tej odločbi, nanašata na vprašanje, kako je treba obravnavati prošnje tretjih strank za vključitev v pogajanja o ACTI ali za pristop k ACTI, potem ko se bodo pogajanja zaključila in bo sporazum sklenjen. Dokument št. 23 izvira iz stranke v pogajanjih in vsebuje predstavitev možnosti v zvezi s tem, dokument št. 24, ki temelji na besedilu dokumenta št. 23, pa je skupni dokument vseh strank v pogajanjih in vsebuje odgovore na prošnje tretjih strank za vključitev v pogajanja. V odločbi z dne 4. maja 2010 je navedeno, da gre za dokumenta za razpravo.

- 144 V teh okoliščinah je treba šteti, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je menila, da bi razkritje teh dokumentov oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 145 Ob upoštevanju vsebine teh dokumentov in kot je v bistvu navedla Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 (točka 5.2) bi namreč to razkritje ogrozilo kredibilnost Komisije kot pogajalske partnerice v odnosu do drugih strank v pogajanjih in odnose vseh strank v pogajanjih – in torej Unije – z morebitnimi tretjimi državami, ki bi se želele vključiti v pogajanja.
- 146 Zato je treba ta del tretjega tožbenega razloga v delu, v katerem se nanaša na dokumenta št. 23 in 24, zavriniti.

Dokumenta v zvezi s stališči drugih strank v pogajanjih o nekaterih vprašanjih (dokumenta št. 25 in št. 26 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)

- 147 Tožeča stranka trdi, da ta dokumenta razume, kot da izražata stališča tretjih strank (third parties) in mnenja Unije v zvezi s prihodnjo institucionalno strukturo ACTE in določb ACTE, ki se nanašajo na internet. Tožeča stranka ne razume, kako bi razkritje teh dokumentov, ki jih je Komisija že posredovala drugim strankam v pogajanjih, lahko omejilo njen manevrski prostor.
- 148 Komisija je v točki 5.3 odločbe z dne 4. maja 2010 navedla, da dokumenta št. 25 in št. 26 s seznama, priloženega k tej odločbi, neposredno izražata stališča strank v pogajanjih in mnenje Unije o teh stališčih, ki se nanašajo na določbe ACTE o internetu in na prihodnjo institucionalno strukturo ACTE.
- 149 Na podlagi preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, je mogoče ugotoviti, da čeprav dokument št. 26, kot navaja Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 (točka 5.3), dejansko izraža stališče ene od strank v pogajanjih in mnenje Unije o tem stališču, pa tega ni mogoče ugotoviti za dokument št. 25.
- 150 Dokument št. 25 je namreč dokument Unije, v glavnem z opisno in splošno vsebino, ki se nanaša na pravo Unije na področju intelektualne lastnine v povezavi z internetom. V njem ni omenjeno nobeno stališče katere od strank v pogajanjih in ne glede na to, kar je zatrjevala Komisija na obravnavi, ta dokument ne vsebuje nobenega posebnega stališča Komisije v zvezi s stališčem take stranke.
- 151 Zato, čeprav pri zavrnitvi dostopa do dokumenta št. 26 v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, glede na vsebino tega dokumenta in ugotovitve, ki jih je Komisija upravičeno navedla v točki 5.3 odločbe z dne 4. maja 2010, ni bila storjena nobena očitna napaka pri presoji, pa je treba ta del tretjega tožbenega razloga v delu, v katerem se nanaša na dokument št. 25 s seznama, priloženega k tej odločbi, sprejeti.

Komentarji Unije o izvrševanju kazenskoopravnih ukrepov (dokumenti od št. 27 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)

- 152 Tožeča stranka v zvezi z dokumenti od št. 27 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, iz istih razlogov kot tistih, ki jih je navedla glede dokumentov št. 25 in št. 26 s tega seznama, trdi, da Komisija ni dokazala, da je bilo treba uporabiti izjemo od pravice do dostopa zaradi varstva mednarodnih odnosov.
- 153 Iz odločbe z dne 4. maja 2010 (točka 5.4) in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da so dokumenti od št. 27 do št. 29 s seznama, priloženega k tej odločbi, dokumenti Unije v zvezi s pogajaji, ki se nanašajo na določbe osnutka ACTE o kazenskoopravnih ukrepih.

- 154 V teh okoliščinah je treba šteti, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je v točki 5.4 odločbe z dne 4. maja 2010 menila, da bi razkritje teh dokumentov vplivalo na pogajalski položaj Unije in torej oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 155 Zato je treba ta del tretjega tožbenega razloga v delu, v katerem se nanaša na zgoraj navedene dokumente od št. 27 do št. 29, zavrtni.
- Pripombe držav članic in delovni dokumenti ter notranja poročila (dokumenti od št. 30 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)
- 156 Najprej je treba opozoriti (glej točke od 64 do 68 zgoraj), da se s to tožbo ne izpodbija zavrnitve dostopa do dokumentov od št. 30 do št. 44 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, ampak se zgolj trdi, da bi delni dostop do dokumentov od št. 45 do št. 48 s tega seznama, ki ga je odobrila Komisija, lahko bil preozek in da je bilo z njim torej v bistvu kršeno načelo sorazmernosti.
- 157 Tožeča stranka v stališčih z dne 28. februarja 2012 na podlagi primerjave delov dokumentov od št. 45 do št. 48, ki so bili v odločbi z dne 4. maja 2010 zakriti in nato razkriti v odločbi z dne 27. januarja 2012, trdi, da zakritja v odločbi z dne 4. maja 2010 niso bila upravičena, bodisi ker so se nanašala na povsem opisne elemente, ki ne bi mogli škodovati odnosom z drugimi pogajalskimi partnerji, bodisi ker so se nanašala na elemente, ki ne bi mogli razkriti stališč strank v pogajanjih ali pogajalske strategije Komisije.
- 158 Nazadnje, tožeča stranka na podlagi seznanitve – zaradi računalniške napake Komisije – s celotno vsebino dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, kritizira pristop Komisije. Tako v dokumentu št. 47 s tega seznama tožeča stranka kritizira to, da je Komisija na dnu strani 2 in 3 tega dokumenta zakrila nekatere informacije, za katere tožeča stranka meni, da niso zaupne in da so pomembne za javnost.
- 159 Tožeča stranka ugotavlja, da je na podlagi dokazov v odločbi z dne 27. januarja 2012 mogoče sklepati, da je Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 napačno uporabila člen 4 Uredbe št. 1049/2001 in to zato, da bi prikrila dejstvo, da ni izpolnila svojih zavez na področju preglednosti.
- 160 Komisija v stališčih z dne 10. aprila 2012 izpodbija trditve tožeče stranke.
- 161 Po eni strani ponavlja svoje razlogovanje iz odgovora na tožbo in duplike, v skladu s katerim naj se tožba ne bi nanašala na to, da je bil v odločbi z dne 4. maja 2010 zavrtnjen dostop do dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi.
- 162 Vendar je treba opozoriti, da je bilo to razlogovanje že obravnavano in zavrtnjeno zgoraj v točkah od 59 do 67.
- 163 Komisija po drugi strani poudarja svojo široko diskrecijsko pravico v okviru člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in iz nje izhajajoč omejen sodni nadzor ter na tej podlagi meni, da si tožeča stranka s podrobno preučitvijo zakritij v dokumentih od št. 45 do št. 48, ki so bila uporabljena v odločbi z dne 4. maja 2010 in nato razkrita leta 2012, napačno razlaga meje tega sodnega nadzora.
- 164 Vendar je treba ugotoviti, da to, da ima v obravnavani zadevi Komisija diskrecijsko pravico, tožeči stranki nikakor ne onemogoča, da primerja odločbi z dne 4. maja 2010 in z dne 27. januarja 2012, zato da bi našla elemente, ki potrjujejo njeno trditev, da je Komisija v odločbi z dne 4. maja 2010 storila očitno napako pri presoji, ko je za sporne dokumente konkretno uporabila izjemo od pravice do dostopa iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Diskrecijska pravica Komisije zaradi tega ni napačno razumljena, pa tudi obseg nadzora, ki ga opravi Splošno sodišče, se ne spremeni.

- 165 Nazadnje, Komisija meni, da takšno preverjanje tožeče stranke nikakor ne dokazuje, da so bila zakritja v odločbi z dne 4. maja 2010 očitno neupravičena, oziroma dokazuje ravno nasprotno.
- 166 Navesti je treba, da je iz odločbe z dne 4. maja 2010 (točka 5.6) in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, razvidno, da so dokumenti od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi, štiri notranji dokumenti Komisije, v katerih so povzeta pogajanja med četrtem, petim, šestim in sedmim krogom (rounds) ACTE.
- 167 Komisija je v odločbi z dne 4. maja 2010 navedla, da so zakriti deli dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi, vsebovali nekatere elemente glede ciljev Unije in vidikov njene pogajalske strategije v okviru pogajanj o ACTI. Komisija je navedla, da bi jo v okviru aktualnih pogajanj o ACTI razkritje teh elementov javnosti postavilo v zelo težak položaj glede na druge stranke v pogajanjih, ki bi se v celoti seznanile s cilji in političnimi premisleki Unije in bi tako lahko presodile, v kakšnem obsegu bo lahko Unija sklepala kompromise. To naj bi občutno zmanjšalo manevrski prostor Komisije in ogrozilo splošen potek aktualnih pogajanj, kar bi škodilo interesu Unije za učinkovit potek teh pogajanj.
- 168 Komisija je dodala, da na splošno glede konkretne vsebine teh elementov ni mogla biti bolj natančna, ker bi bila s tem razkrita njihova vsebina in bi zaradi tega uporabljeni izjema izgubila učinek.
- 169 Iz preučitve zakritih delov dokumentov od št. 45 do št. 48 je razvidno, da ti povečini dejansko vsebujejo informacije o ciljih Unije, njenih pogajalskih stališčih in nekaterih vidikih pogajalske strategije ter informacije o stališčih in pobudah strank v pogajanjih.
- 170 To med zakritji, ki jih izrecno izpodbija tožeča stranka, velja zlasti za zakritja prvega in zadnjega stavka v točki 4 na prvi strani dokumenta št. 45. Ta zakritja so namreč v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, vsebovala informacije o stališčih strank v pogajanjih in o razvoju pogajanj, ki so informacije, za katere je Komisija, ne da bi storila očitno napako pri presoji, lahko odločila, da jih ne razkrije.
- 171 To velja tudi za zakritje zadnjega stavka pod naslovom „Consultation of stakeholders/Transparency“ na strani 3 dokumenta št. 45, ki ga izpodbija tožeča stranka. Okoliščina, ki jo navaja tožeča stranka, da bi bila lahko stališča Unije in strank v pogajanjih glede določenih vprašanj usklajena, nikakor ne zagotavlja, da razkritje teh stališč v tej fazi pogajanj, in ker še ni prišlo do nobenega podpisovanja, ne bi škodovalo javnemu interesu, kar zadeva mednarodne odnose.
- 172 Poleg tega enako velja za zakritja četrtega in petega odstavka pod naslovom „Summary“ na strani 1 in prvega odstavka in točke 5(a) na strani 3 dokumenta št. 46, ki jih izpodbija tožeča stranka. Ta zakritja, v katerih so bila opisana stališča strank in Unije o pristopu novih držav k ACTI in o bodočih obetih tega sporazuma, so se nanašala na informacije, za katere je Komisija v tej fazi pogajanj in v okviru izvrševanja diskrecijske pravice lahko štela, da bi njihovo razkritje oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.
- 173 Zakritje drugega odstavka pod naslovom „Summary“ na strani 1 dokumenta št. 46, ki ga izpodbija tožeča stranka, se – tako kot zakritje zadnjega stavka v točki 4 na strani 1 dokumenta št. 45 (glej točko 170 zgoraj) – nanaša na stališča strank v pogajanjih.
- 174 V zvezi z zakritimi informacijami na strani 2 in 3 dokumenta št. 47 točki (a) in (c) pod stavkom „EU comments focused on“ tožeča stranka na podlagi seznanitve s tem dokumentom v okoliščinah, navedenih zgoraj v točki 53, meni, da te ne morejo škodovati pogajanjem, ker samo opisujejo vsebino enega od predlogov, ki je bil izmenjan med vsemi strankami. Poleg tega naj razkritje teh informacij ne bi moglo oslabiliti položaja Unije v pogajanjih, ker naj narava komentarjev Unije drugih strank v pogajanjih ne bi zanimala, bi pa naj bila zelo pomembna za državljane Unije.

- 175 Vendar je treba ugotoviti, da se zadevna zakritja – ne glede na to, da je Komisija upravičeno zakrila njene komentarje o stališču ene od strank – dejansko niso nanašala toliko na take komentarje ampak bolj na opis stališča ene od strank v pogajanjih. S tem so bila ta zakritja povsem upravičena z varstvom javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose. Okoliščina, da je zadevna stranka v pogajanjih to stališče predstavila vsem drugim strankam v pogajanjih, nikakor ne more omajati te ugotovitve.
- 176 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je vsebina teh zakritij, zlasti kar zadeva predloge ene od strank v pogajanjih, ki naj bi presegli *acquis communautaire*, zelo pomembna za evropske državljane, ki bi se lahko želeli seznaniti z razpravami, ki potekajo, in nanje vplivati, je treba, tako kot je bilo navedeno že zgoraj v točkah 110 in 131, opozoriti, da člen 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 pomeni obvezno izjemo, v okviru katere drugače kot pri drugih izjemah od pravice do dostopa ni treba upoštevati morebitnega prevladujočega javnega interesa za razkritje.
- 177 V teh okoliščinah se tožeča stranka v utemeljitev svojega stališča napačno sklicuje na zgoraj v točki 53 navedeno sodbo Švedska in Turco proti Svetu, ki se je nanašala na zavrnitev dostopa na podlagi druge izjeme, pri kateri je bilo treba upoštevati tak prevladujoč javni interes za razkritje (člen 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001).
- 178 Tožeča stranka prav tako neuspešno na podlagi iste sodbe trdi, da naj bi sodišče Unije v njej uvedlo domnevo v korist razkritja zakonodajnih dokumentov.
- 179 Namreč, kolikor je tožeča stranka s tem sklicevanjem želela dokumente v zvezi s pogajanjem o ACTI obravnavati enako kot zakonodajne dokumente, je treba ugotoviti, da taka podobnost, tudi če bi res obstajala, ne more – kot je razsodilo Sodišče (zgoraj v točki 108 navedena sodba Sison proti Svetu z dne 1. februarja 2007, točka 41) – nikakor vplivati na vprašanje, ali bi razkritje teh dokumentov lahko škodovalo interesom, ki so varovani s členom 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001, niti na vprašanje, ali bi bilo treba zaprosen dostop do takih dokumentov zavrniti.
- 180 Kot je navedlo Sodišče v sodbi Sison proti Svetu, je v členu 12(2) Uredbe št. 1049/2001 – čeprav določa, da bi morali biti dokumenti, pripravljene ali prejeti med postopki za sprejetje aktov, ki so pravno zavezujoči v državah članicah ali zanje, neposredno dostopni – vendarle tudi določeno, da to velja ob upoštevanju členov 4 in 9 te uredbe (zgoraj v točki 108 navedena sodba Sison proti Svetu z dne 1. februarja 2007, točka 41).
- 181 Poleg tega in povsem zaradi celovitosti je treba opozoriti, da je potek pogajanj zaradi sklenitve mednarodnega sporazuma načeloma v domeni izvršilne oblasti (zgoraj v točki 120 navedena sodba in 't Veld proti Svetu, točka 88) in da ta pogajanja nikakor ne zahtevajo javne razprave, ki bi se po podpisu tega mednarodnega sporazuma lahko razvila v okviru postopka ratifikacije.
- 182 Splošno sodišče meni, da Komisija pri izvrševanju diskrecijske pravice, ki ji je priznana v okviru člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ni storila očitne napake, ko je menila, da, bi razkritje informacij, ki so navedene zgoraj v točki 174, oslabilo varstvo javnega interesa v zvezi z mednarodnimi odnosi.
- 183 Čeprav so torej kritike tožeče stranke v zvezi z zakritji, ki so bila v odločbi z dne 4. maja 2010 uporabljena v dokumentih od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi, povečini neutemeljene, pa tožeča stranka vseeno pravilno trdi, da so nekatera zakritja, ki jih je Komisija uporabila v teh dokumentih, očitno napačna.

184 To velja za zakritja v zadnjem stavku drugega odstavka pod naslovom „Participants“ na strani 2 dokumenta št. 45, v zadnjem stavku drugega odstavka pod naslovom „Participants“ na strani 1 dokumenta št. 47, v zadnjem stavku drugega odstavka pod naslovom „1. Digital Environment (including Internet)“ na strani 2 dokumenta št. 47 in na koncu stavka v odstavku v točki 4 na strani 2 dokumenta št. 48.

185 Ne zdi se namreč, da se ta zakritja nanašajo na pogajalska stališča Komisije ali drugih strank v pogajanjih, ali na druge informacije, katerih razkritje bi škodovalo javnemu interesu, kar zadeva mednarodne odnose. Zlasti – kot navaja tudi tožeča stranka – je navedba Komisije, ki je zakrita na strani 2 dokumenta št. 48 (zadnji del stavka v odstavku v točki 4), da ne bi nasprotovala razkritju dokumentov v zvezi s pogajanjem, če bi se s tem strinjale stranke v pogajanjih, pomenila informacijo, katere razkritje ne bi moglo ogroziti medsebojnega zaupanja strank v pogajanjih.

186 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da je treba ta del tretjega tožbenega razloga v delu, v katerem se nanaša na dokumente od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, zavrnilo, razen v zvezi z zakritji, navedenimi zgoraj v točki 184.

Dokumenti št. 27a, št. 40a, št. 51 in št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010

– Dokument z dne 21. septembra 2009 z naslovom „Working document ‚Friends of the Presidency meeting‘“ (Delovni dokument o srečanju „prijateljev predsedstva“) (dokument št. 27a s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)

187 Iz odločbe z dne 9. decembra 2010 (točka 2.1, četrti odstavek) in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da je dokument št. 27a s seznama, priloženega k tej odločbi, delovni dokument Sveta, ki vsebuje osnutek besedila v zvezi s kazenskimi določbami ACTE in ki je bil pripravljen za razpravo znotraj skupine „Prijatelji predsedstva“ ter namenjen opredelitvi stališča predsedstva o tej točki pogajanj.

188 V teh okoliščinah glede dokumenta, ki se nanaša na pogajalska stališča Unije in na določenih mestih tudi na stališča tretjih strank, Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je iz razlogov, navedenih v odločbi z dne 9. decembra 2010 (točka 2.1, od četrtega do sedmega odstavka), zavrnila prošnjo za dostop v zvezi s tem dokumentom.

189 Te ugotovitve ne morejo omajati trditve tožeče stranke v njenih stališčih z dne 19. januarja 2011 o odločbi z dne 9. decembra 2010, ki so v bistvu ponovitev trditve, podanih v tožbi, ki jih je Splošno sodišče zgoraj v točkah od 11 do 127 že zavrnilo.

– Dokument z dne 26. oktobra 2009 z naslovom „Draft Position of the Member States on the criminal provisions in chapter 2“ (Osnutek stališča držav članic o kazenskih določbah v poglavju 2) (dokument št. 40a s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)

190 Iz odločbe z dne 9. decembra 2010 (točka 2.1, četrti odstavek) in iz preučitve dokumentov, ki jih je predložila Komisija v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da je dokument št. 40a s seznama, priloženega k tej odločbi, delovni dokument z dne 26. oktobra 2009, ki odraža stališče držav članic Unije o kazenskih določbah v poglavju 2 ACTE.

191 Poleg tega je treba navesti, da je ta dokument, razen naslova ter glav in nog strani, enak dokumentu št. 28 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, za katerega je že bilo ugotovljeno (glej točke od 152 do 155 zgoraj), da pri zavrnitvi dostopa ni bila storjena nobena očitna napaka pri presoji. Zato je treba iz istih razlogov, kot so navedeni v teh točkah, ta tožbeni razlog v delu, v katerem se nanaša na dokument št. 40a, zavrnilo.

– Dokument z dne 8. junija 2009 z naslovom „Transmission note with agenda for meeting of 11 June 2009“ (Spremni dopis k dnevnem redu sestanka z dne 11. junija 2009) (dokument št. 51 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)

192 Komisija je v odločbi z dne 9. decembra 2010 (točka 2.2, odstavek 1) odobrila dostop do tega dokumenta, z izjemo enega odstavka, za katerega je uporabila izjemo v zvezi z varstvom javnega interesa glede mednarodnih odnosov, ker naj bi ta odstavek vseboval informacije v zvezi s prošnjo ene od tretjih držav za vključitev v pogajanja o ACTI in bi razkritje te informacije škodilo odnosom Unije s to tretjo državo in z drugimi strankami v pogajanjih.

193 Iz pojasnil Komisije v odločbi z dne 9. decembra 2010 in iz preučitve dokumenta, ki ga je predložila v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, je razvidno, da se zakriti odlomek tega dokumenta dejansko nanaša na obravnavo prošnje tretje države v zvezi z morebitno vključitvijo te tretje države v pogajanja o ACTI. V teh okoliščinah in v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, je treba šteti, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je presodila, da bi razkritje zakritega odlomka v tem dokumentu oslabilo varstvo javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose.

– Dokument z dne 30. septembra 2009 z naslovom „Transmission of an information note for the committee (deputies)“ (Posredovanje obvestila odboru (namestnikom) (dokument št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)

194 Do tega dokumenta, ki je obvestilo, namenjeno odboru, določenem v členu 133 ES (postal člen 207 PDEU), in se nanaša na poglavje osnutka ACTE v zvezi z internetom, je bil v odločbi z dne 9. decembra 2010 odobren delni dostop.

195 V zvezi z nerazkritim odlomkom tega dokumenta je iz pojasnil Komisije v odločbi z dne 9. decembra 2010 in iz preučitve dokumenta, ki je bil predložen Splošnemu sodišču v okviru izvršitve sklepa z dne 9. junija 2011, razvidno, da ta odlomek vsebuje informacije, ki jih je Komisiji posredovala ena od strank v pogajanjih glede stališča, ki ga v pogajanjih zastopa ta stranka.

196 V teh okoliščinah in v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ko je odločila, da ne bo odobrila dostopa do tega dela dokumenta.

197 Na podlagi vseh zgornjih ugotovitev v zvezi z drugim delom tega tožbenega razloga je treba ta del zavrniti, razen v delu, v katerem se izpodbijajo zavrnitev dostopa do dokumentov št. 21 in št. 25 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, in zakritja v dokumentih št. 45, št. 47 in št. 48 s tega seznama, ki so navedena zgoraj v točki 184.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 in kršitev načela sorazmernosti

198 Tožeča stranka trdi, da je bil napačno uporabljen člen 4(6) te uredbe in da je bilo kršeno načelo sorazmernosti, ker Komisija ni upoštevala možnosti za odobritev delnega dostopa do dokumentov in za omejitev zavrnitve dostopa na dele dokumentov, kjer bi bilo to upravičeno in nujno potrebno.

199 Komisija trdi, da je bila možnost odobritve delnega dostopa ustrezno in pravilno preučena.

200 Iz besedila člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 je razvidno, da če velja katera od izjem od pravice do dostopa le za del zahtevanega dokumenta, se drugi deli dokumenta objavijo. Poleg tega načelo sorazmernosti zahteva, da izjeme ne smejo prekoračiti tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev zelenega cilja (zgoraj v točki 107 navedena sodba Svet proti Hautala, točka 28).

- 201 V obravnavani zadevi je iz odločb z dne 4. maja 2010 in z dne 9. decembra 2010 razvidno, da Komisija ni zgolj odredila, da se na podlagi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 dostop v celotni zavrne, ampak je preučila možnost za delno razkritje v skladu s členom 4(6) navedene uredbe.
- 202 Tako je Komisija v točki 3 odločbe z dne 4. maja 2010 tožečo stranko obvestila, da se je po natančni preučitvi prošnje za dostop in zadevnih dokumentov pokazalo, da se lahko odobri popolni dostop do dokumenta št. 49 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, in da se lahko odobri delni dostop do dokumentov od št. 45 do št. 48 s tega seznama, in sicer do delov teh dokumentov, za katere se ne uporabi katera od izjem od pravice do dostopa. Komisija je navedla, da vseh ostalih delov dokumentov od št. 45 do št. 48 in vseh ostalih dokumentov s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, tožeči stranki ni mogoče posredovati.
- 203 Poleg tega je Komisija v odločbi z dne 9. decembra 2010 odobrila delni dostop do dokumentov od št. 50 do št. 52 s seznama, priloženega k tej odločbi.
- 204 Tožeča stranka torej napačno trdi, da Komisija ni upoštevala možnosti za odobritev delnega dostopa.
- 205 Dalje, v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti tožeča stranka glede dokumentov od št. 1 do št. 21 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, meni, da bi moral biti do njih odobren delni dostop, ker naj bi bili ti dokumenti vsaj deloma navedeni v prečiščenem besedilu osnutka ACTE, tako da zavrnitev dostopa do teh delov naj ne bi bila več potrebna. Poleg tega naj bi deli teh dokumentov, ki so se nanašali na stališča Unije, še toliko bolj pa tisti, ki so zaradi tehnične narave manj pomembni, morali biti razkriti.
- 206 Vendar je treba – tako kot je bilo navedeno že zgoraj v točki 137 – opozoriti, da so pogajanja o ACTI še potekala in da je prečiščeno besedilo osnutka ACTE, ki je bil objavljen, pomenilo zgolj osnutek sporazuma. V teh okoliščinah in ne glede na vprašanje, navedeno zgoraj v točki 127, je treba šteti, da bi tožeči stranki odobritev dostopa do pogajalskih stališč strank v pogajanjih in Unije, pa čeprav bi bila ta tehnične narave, ki jih vsebujejo dokumenti od št. 1 do št. 20 in št. 22 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010 (zavrnitev dostopa do dokumenta št. 21 s tega seznama je že bila razglašena za nično (glej točko 141 zgoraj)) škodila javnemu interesu iz člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Komisija torej nikakor ni kršila načela sorazmernosti, ko je tožeči stranki zavrnila delni dostop, s katerim bi se seznanila s pogajalskimi stališči strank v pogajanjih in Unije.
- 207 Nazadnje, v zvezi z utemeljitvijo tožeče stranke o dokumentih od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, do katerih je bil odobren delni dostop, da je Komisija te dokumente v preveliki meri oklestila in ubrala preveč strog pristop glede dostopa, s čimer naj bi kršila načelo sorazmernosti, je treba navesti, da je bila ta utemeljitev v bistvu že preučena zgoraj v točkah od 156 do 186 in da je bila delno sprejeta.
- 208 Zato je treba ta tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 in na kršitev načela sorazmernosti, ker naj Komisija ne bi upoštevala možnosti za odobritev delnega dostopa oziroma naj bi to možnost uporabila prestrogo, zavriniti, pri čemer pa je treba upoštevati ugotovitve iz prejšnje točke.

5. Peti tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve

- 209 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve, ker je z molkom zavrnila dostop do nekaterih dokumentov iz prošnje za dostop, saj ti v odločbi z dne 4. maja 2010 niso bili preučeni.

- 210 Komisija naj v zvezi z dokumenti od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, ne bi navedla razlogov, zakaj bi popoln dostop škodoval javnemu interesu. Kratka obrazložitev, da ti dokumenti „vsebujejo cilje Unije in vidike njene pogajalske strategije“, naj ne bi bila povezana z vsebino teh dokumentov, ki naj bi jih Komisija delno objavila.
- 211 Komisija naj bi se v zvezi z dokumenti od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, želela sklicevati na splošne razloge, da bi pojasnila zavrnitev dostopa, in naj bi predvsem skupaj obravnavala vse dokumente, ne da bi posamično preučila vsak dokument.
- 212 Komisija opozarja, da je v zvezi z delom tega tožbenega razloga, ki se nanaša na dokumente, ki v odločbi z dne 4. maja 2010 niso bili preučeni, priznala, da je v odločbi z dne 4. maja 2010 napačno omejila obseg prošnje za dostop.
- 213 Komisija v preostalem izpodbija, da je kršila obveznost obrazložitve.
- 214 Spomniti je treba, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Poleg tega je obveznost obrazložitve odločb bistvena procesna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vsebinsko zakonitost spornega akta. Obrazložitev odločbe namreč pomeni, da je treba izrecno navesti razloge, na katerih temelji ta odločba. Če so ti razlogi napačni, to vpliva na vsebinsko zakonitost odločbe, in ne na njeno obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav navaja napačne razloge (glej sodbo Sodišča z dne 10. julija 2008 v zadevi Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, C-413/06 P, ZOdl., str. I-4951, točki 166 in 181 in navedena sodna praksa).
- 215 Najprej je treba opozoriti, da je, potem ko je Komisija sprejela odločbo z dne 9. decembra 2010, ta tožba postala brezpredmetna v delu, v katerem se je nanašala na razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa, s katero je bil zavrnen dostop do nekaterih dokumentov, omenjenih v odgovoru z dne 21. januarja 2010, ki niso bili preučeni v odločbi z dne 4. maja 2010. Zato je tudi ta tožbeni razlog v delu, v katerem se z njim graja neobstoj obrazložitve tega, da je bil z molkom zavrnen dostop do dokumentov, ki jih Komisija v tej odločbi ni preučila, postal brezpredmeten in ga torej ni treba obravnavati.
- 216 Dalje, v delu, v katerem se ta tožbeni razlog nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve delne zavrnitve dostopa do dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, je treba šteti, da je Komisija v točki 5.6 te odločbe, pa tudi v delu 4 te odločbe, zadostno obrazložila to delno zavrnitev dostopa.
- 217 Komisija je tako v točki 5.6 odločbe z dne 4. maja 2010 – potem ko je pojasnila, da so dokumenti od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi, zapisniki različnih krogov pogajanj o ACTI in oznanila, da je bil do teh zapisnikov odobren delni dostop (prvi odstavek točke 5.6) – navedla, da so zakriti deli teh dokumentov vsebovali nekatere cilje Unije in vidike njene pogajalske strategije v okviru pogajanj o ACTI. Komisija je navedla, da bi jo razkritje teh elementov v pogajanjih o ACTI, ki še potekajo, postavilo v težak položaj v razmerju do drugih strank, ki bi bile v celoti seznanjene s cilji in političnimi preudarki Unije in ki bi tako lahko presodile, v kakšni meri je ta pripravljena sklepati kompromise. Komisija je navedla, da bi to močno zmanjšalo njen manevrski prostor in ogrozilo splošen potek pogajanj, ki potekajo, kar bi škodilo interesu Unije za učinkovit potek teh pogajanj (točka 5.6, drugi odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).
- 218 Komisija je dodala, da na splošno glede konkretne vsebine teh elementov ni mogla biti bolj natančna, ker bi bila s tem razkrita njihova vsebina in bi zaradi tega uporabljena izjema izgubila učinek (točka 5.6, tretji odstavek, odločbe z dne 4. maja 2010).

- 219 Poleg tega razlog za zakritje, ki se ne nanaša na varstvo pogajalskih stališč same Komisije ampak na varstvo stališč drugih strank v pogajanjih, čeprav ni izrecno naveden v točki 5.6 odločbe z dne 4. maja 2010, vseeno jasno izhaja iz dela 4 odločbe z dne 4. maja 2010, ki se nanaša zlasti na dokumente od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010.
- 220 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da Komisija v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ni kršila obveznosti obrazložitve v zvezi z delno zavrnitvijo dostopa do dokumentov od št. 45 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, čeprav – iz upravičenih razlogov, na katere je bilo opozorjeno zgoraj v točki 218 – ni bila zelo natančna glede konkretne vsebine, ki je bila zakrita.
- 221 Nazadnje, v delu, v katerem se s tem tožbenim razlogom graja dejstvo, da naj bi se Komisija v zvezi z dokumenti od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, želela sklicevati na splošne razloge, da bi pojasnila zavrnitev dostopa, in da naj bi predvsem skupaj obravnavala vse dokumente, ne da bi posamično preučila vsak dokument, je treba ta tožbeni razlog zavrniti.
- 222 Iz odločbe z dne 4. maja 2010 je namreč razvidno, da je Komisija – potem ko je v delu 4 te odločbe izčrpno pojasnila razloge, zakaj bi zaproseni dostop do dokumentov v zvezi s pogajanjem o ACTI oslabil varstvo javnega interesa glede mednarodnih odnosov – v delu 5 te odločbe opisala konkreten in posamičen preizkus uporabe izjeme za dokumente iz prošnje za dostop, in zlasti za dokumente od št. 1 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010 (glede teh dokumentov glej točke od 5.1 do 5.4 te odločbe). Komisija je s tem podala zadostno obrazložitev, na podlagi katere se tožeča stranka lahko seznanila z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in Splošno sodišče opravi nadzor.
- 223 Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

C – Sklepne ugotovitve

- 224 Glede na vse navedeno je treba tožbo zavrniti, razen v delu, v katerem se z njo izpodbijajo zavrnitev dostopa do dokumentov št. 21 in št. 25 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010, in zakritja, omenjena zgoraj v točki 184, v dokumentih št. 45, št. 47 in št. 48 s seznama, priloženega k tej odločbi.

Stroški

- 225 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega Splošno sodišče v skladu s členom 87(3) tega poslovnika, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah, odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške.
- 226 Čeprav v obravnavani zadevi tožeča stranka v bistvenem delu svojih predlogov ni uspela, pa je vseeno ta tožba glede nekaterih dokumentov in zakritij utemeljena, predvsem pa sta precejšnje pomanjkanje skrbnosti Komisije pri obravnavi prošnje za dostop in potreba po dvakratni dopolnitvi njenega odgovora na to prošnjo, ki jo je povzročila sama institucija, otežili postopek pred Splošnim sodiščem in povečali stroške tožeče stranke.
- 227 Ob upoštevanju teh okoliščin se odloči, da tožeča stranka nosi le polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila Komisija.
- 228 Komisija nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Odločba Komisije SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 z dne 4. maja 2010 se razglasi za nično v delu, v katerem je bil z njo zavrnen dostop do dokumentov št. 21 in št. 25 s seznama, priloženega k tej odločbi, in do zakritij v drugih dokumentih s tega seznama:**
  - zadnji stavek drugega odstavka pod naslovom „Participants“ na strani 2 dokumenta št. 45;
  - zadnji stavek drugega odstavka pod naslovom „Participants“ na strani 1 dokumenta št. 47;
  - zadnji stavek drugega odstavka pod naslovom „1. Digital Environment (including Internet)“ na strani 2 dokumenta št. 47;
  - zadnji del povedi v odstavku v točki 4 na strani 2 dokumenta št. 48.
2. **V preostalem se tožba zavrne.**
3. **S. in 't Veld nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila Evropska Komisija.**
4. **Komisija nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila S. in 't Veld.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 19. marca 2013.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	1
Postopek in predlogi strank	3
Pravo	7
A – Obseg tožbe	7
1. Obseg tožbe ob upoštevanju nekaterih zavrnitev dostopa iz odločbe z dne 4. maja 2010	7
2. Obseg tožbe po odločbi z dne 9. decembra 2010 in ob upoštevanju stališč tožeče stranke z dne 19. januarja 2011	8
3. Obseg tožbe po odločbi z dne 27. januarja 2012 in ob upoštevanju stališč tožeče stranke z dne 28. februarja 2012	9
4. Ugotovitve o obsegu tožbe	9
B – Utemeljenost	10

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8(3) Uredbe št. 1049/2001	10
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001	10
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in očitne napake pri presoji	11
a) Prvi del: kršitev člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001	11
b) Drugi del: očitne napake pri presoji pri uporabi člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001	15
Prečiščeno besedilo osnutka ACTE, njegova poglavja in osnutek predloga o tehničnem sodelovanju (dokumenti od št. 1 do št. 22 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010).	15
Dokumenta v zvezi s smernicami glede prošenj za pristop k pogajanjem (dokumenta št. 23 in št. 24 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010).....	16
Dokumenta v zvezi s stališči drugih strank v pogajanjih o nekaterih vprašanjih (dokumenta št. 25 in št. 26 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010).....	17
Komentarji Unije o izvrševanju kazenskoopravnih ukrepov (dokumenti od št. 27 do št. 29 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)	17
Pripombe držav članic in delovni dokumenti ter notranja poročila (dokumenti od št. 30 do št. 48 s seznama, priloženega k odločbi z dne 4. maja 2010)	18
Dokumenti št. 27a, št. 40a, št. 51 in št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010	21
– Dokument z dne 21. septembra 2009 z naslovom „Working document ‚Friends of the Presidency‘ meeting“ (Delovni dokument o srečanju „prijateljev predsedstva“) (dokument št. 27a s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)	21
– Dokument z dne 26. oktobra 2009 z naslovom „Draft Position of the Member States on the criminal provisions in chapter 2“ (Osnutek stališča držav članic o kazenskih določbah v poglavju 2) (dokument št. 40a s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)	21
– Dokument z dne 8. junija 2009 z naslovom „Transmission note with agenda for meeting of 11 June 2009“ (Spremni dopis k dnevnemu redu sestanka z dne 11. junija 2009) (dokument št. 51 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)	22
– Dokument z dne 30. septembra 2009 z naslovom „Transmission of an information note for the committee (deputies)“ (Posredovanje obvestila odboru (namestnikom) (dokument št. 52 s seznama, priloženega k odločbi z dne 9. decembra 2010)	22
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 in kršitev načela sorazmernosti ...	22
5. Peti tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve	23
C – Sklepne ugotovitve	25
Stroški	25